

[Guldberg.]

er meget vigtigt, at bevilgende myndigheder og revisorater er klar over, hvad dette vil betyde.

Så blot den anden ganske korte bemærkning. Det har for os — det har jeg også givet udtryk for flere gange, ligesom det klart er sagt, da vi begyndte debatten om denne lovgivning — været helt afgørende, at der nu engang er stor forskel på, hvilke regler man kan have for et erhverv, der er reguleret af det offentlige, og hvis muligheder for udvidelse af omsætningen derfor i høj grad er bestemt af udenforstående forhold, og for et frit erhverv.

Jeg er tilfreds med, at vi er kommet igennem efter boligforliget og har fået en væsentlig frigørelse af byggeriet, ligesom jeg synes, det er naturligt at tage konsekvenserne heraf. Vi er alle enige om, at det er vigtigt, at vi kan indgå forlig og holde dem. Jeg vil derfor gerne understrege — jeg ved, der er enighed herom, men jeg synes, det måske kunne være rigtigt for historiskskrivningens skyld at få det bemærket igen, så der ikke skal blive misforståelser — at boligforliget i relation til licitationsloven er et forlig, hvor vi er blevet enige om ikke at tage udskydningsregler med. Venstre vil i hvert fald vedstå sit ansvar, men deri ligger ikke, at vi af den grund vedrørende de andre problemer, specielt spørgsmålet om ret kontra pligt, har følt os forpligtet eller bundet af boligforliget. Vi har følt os forpligtet i den forstand, at vi gerne ville nå til noget, vi kunne blive enige om, men har — og det tror jeg også gælder andre — måttet tage vor stilling til dette spørgsmål, som ikke direkte står i teksten, ud fra hvad vi mener er rigtigt, og det har altså været ret eller pligt. Jeg føler mig ikke overbevist om, at det skulle være ødelæggende for mulighederne for en fornuftig og rigtig licitationspraksis, at man har retten til anmeldelse uden at have pligten med de dertil knyttede sanktioner, og vi er i hvert fald ikke tilhængere af en lovgivning med alt for mange tvangsregler.

Poul Schlüter: Udvalgsformanden, hr. Axel Ivan Pedersen, fremsatte en kommentar til det spørgsmål, hr. Adolph Sørensen bragte frem om betænkningen. Det er rigtigt, som hr. Axel Ivan Pedersen nævnte,

at jeg ca. kl. 14³⁰ i fredags på det konserverative folkepartis medlemmers vegne i licitationsudvalget afleverede en fællesudtalelse. Men det er lige så rigtigt, at hr. Adolph Sørensen havde ønske om desforuden at fremsætte sine personlige synspunkter til lovforslaget som helhed. Der skete i øvrigt det, har jeg forstået, at trykkeriet med vanlig fart trykte det afleverede, således at betænkningen forelå trykt allerede kl. ca. 16³⁰. Den forelå altså, da hr. Adolph Sørensen kom med sin egen indstilling. Jeg vil dog gerne benytte denne lejlighed til at fastslå, at det må være ethvert udvalgsmedlems ret at få trykt i princippet hvad som helst, han ønsker, i en betænkning, som skal omdeles til tingets medlemmer. Måtte betænkningen allerede være trykt, er det vel ikke anderledes, end at den kan omtrykkes. Her må teknikken sandelig underkaste sig det højere hensyn.

Jeg har ikke mange bemærkninger at føje til handelsministerens synspunkter i anden omgang. Kun synes jeg ikke, det er berettiget, at handelsministeren tager Dansk Ingeniørforenings henvendelse til udvalget, bilag 14, til indtægt og påviser, at der er en forskel på Dansk Ingeniørforenings opfattelse og de øvrige organisationers.

Det, Dansk Ingeniørforening siger i henvendelsen, er jo, at man ikke er tilhænger af, at der direkte eller indirekte findes bestemmelser i loven, som forpligter bydende til at deltage i forhåndsmøder. Om noget sådant har ingen bedt. Det, debatten har stået om, har alene været spørgsmålet om, hvorvidt loven skulle indeholde en forpligtelse til at anmelde bud til en organisation. Alle har været enige om, at der selvsagt ikke i loven kunne eller skulle indeholdes regler, som foreskrev en pligt til at deltage i møderne.

Adolph Sørensen: Jeg vil gerne for den gode ordens skyld til det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen, hos hvem jeg kunne spore ligesom en bebrejdelse over, at jeg ikke havde henvendt mig til udvalgsformanden, men til sekretariatet, sige, at jeg søgte da også at komme i forbindelse med udvalgsformanden, der imidlertid havde meddelt sekretariatet, at han ikke længere var til stede, han var til kongres, ja, jeg ved ikke hvor — jo, jeg tror for øvrigt, det var i Dansk almennyttigt Boligselskab. Det var